

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad pueros de columba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Noctesq; diuæ conteramus integras,
Quæ mane lucet hesperus.

Ad pueros de Columba.

Vi uestrum niueam meam columbam
Donabo o' pueri? tibi ne Iuli,
Num Cœli tibi? num tibi Nearche?
Non uobis dabimus mali canædi.
Non uos munere tam elegante digni.
Quin ite illepedi, atq; inelegantes.
Ales nam Veneris nitore gaudet
Odit sorditatem, inficietasq;
Insulsoſ fugit, & parum uenustos.
Sed cui nam cupis o' columba munus
Deferris? scio, nam meam puellam
Amas plus oculis tuis, nec ulla
Viuuit mundior, eleganter' ue,
Hæc te in delitijs habebit, hæc te
Præponet nitidis suis ocellis.
Nec tanti faciet suam sororem.
Huius tu in gremio beata ludes
Et circunſiliens manus, ſinumq;
Interdum aureolas petes papillas.
Verum nunc caueas, proterua ne sis,
Nam pœnas dabis, & quidem ſeueras,
Tantillum modo tam uenusta poma
De tactu uities. & eſt Diones.
Tutelæ hortulus ille dedicatus.
Numen laudere tu tuum cauetu.
Impune hoc facies uolente diua,

AMORVM

Vt cum te roseo ore suauiatur
Rostrum purpureis premens labellis
Mellitam rapias iocosa linguam,
Et tot basia, totq; basiabis
Donec nectarei fluant liquores.

Queritur de ingenij tenuitate.

Erij montes, & mollia prata, nemusq;
Et uos carminibus flumina nota meis,
Quod me tam gracilem uoluistis ferre poetam,
Indignor, magnæ laudis amore calens.
Nam mihi iam pridem tenuis agitantur amores,
Attritamq; sequor uatibus ipse uiam
Intactos ausus nec dum contingere fontes,
Arduus & summi carpere montis iter.
Hic ubi Piërio recubans Lucretius antro
Conciuit Latio carmina digna sono,
Ac rarum Siculus fœcundo pectori uates
Rerum naturæ condidit author opus.
Sed tamen ante diē quicquid properatur, acerbum est,
Maturumq; suo tempore quicquid erit.
Omnia fert ætas, & perficit omnia tempus,
Nec serum quicquam tempus & hora ferunt.
Prima uelim teneris intendat amoribus ætas,
Cantet & ad citharam nostra Camœna suam.
Ac primum teneros miretur Fannia uersus,
Quos mea demulcens pectora dictat Amor.
Lasciumq; prius me sentiat vmbria uatem
Gaudeat & nostro carmine lector amans.
Sera meis ueniet, ueniet si fama libellis